

HIMNE A

Sant Ramon Nonat

Patró de La Coromina

Puix tot el poble avui, pregant s'inclina davant la vostra imatge amb pietat, digneu-vos beneir La Coromina, gloriosíssim sant Ramon Nonat.

Quan s'abocava l'alba enriolada darrera l'alta serra d'orient, cantava la campana l'arribada de sant Ramon la festa amb drincs d'argent.
El rossinyol amb una veu molt fina s'hi entrelligava tot adelerat.

Digneu-vos...

Sou un plançó nascut entre la roca, sou aquell tany fresquívol que somriu, nascut d'estèril i ja morta soca, com entre cendres mortes el caliu. Regueu amb cèlic rou l'estèril sina i deu-nos ben feliç maternitat.

Digneu-vos...

En Guillem Folc, vescomte de Cardona, us treu del si matern amb son coltell, i tot el món creient, joíós s'adona que amb un miracle un sant neix a Port-Torneu la nostra vida tan mesquina l'tell en un espill fulgent de caritat.

Digneu-vos...

Quan us cridava Déu amb veu interna, creient occir la santa vocació el vostre pare de la llar paterna us allunyà per fer-vos ser pastor. Feu que seguim en tot la veu divina, la vocació que ens crida al nostre estat.

Digneu-vos...

Quan les masmorres d'Àfrica eren ple-Nolasc redemptó us feia de captius l'nes, per a trencar llurs ferreries cadenes i per calmar llurs plors ardents i om-Us quedeu pres en terra sarraina l'brius, per retornà als germans la llibertat.

Digneu-vos...

Els turcs d'Alger, veient que els vostres són font sagrada d'un parlar suau, lllavis

que els fills d'Alà confon amb mots tan [savis, us els clouen, sacríflegs, amb candau. Dels nostres llavis feu font cristallina d'on brolli sempre més la veritat.

Digneu-vos...

Agònic demaneu l'Eucaristia, i ve Jesús, que us dona el propi Cos. Quan per nosaltres vingui l'agonia no ens negueu pas, enmig dels nostres [plors, aquell borrall dolcíssim de farina on està ocult Jesús sacramentat.

Digneu-vos...

Feu purs els nostres joves i donzelles com calze d'or i neu d'un lliri blanc, com el somris d'un cel sembrat d'estre- [lles, com d'una rosa encesa al glop de sang. Guardeu-los bé del foc que els enverina i els llença al fang del vici i del pecat.

Digneu-vos...

Inflameu nostre cor, a totes hores, amb set d'oreig i brises d'infinit, amb set d'un altre món sens fons ni vo- sense dolor ni lluites ni neguit. [res

El vostre sant exemple ens iillumina per conquerir del cel l'eternitat.

Digneu-vos...

Aquest poblet humil de cases velles que confiat somriu, alçant sos clams, amb un florit somriure de roselles a l'ampla falda encesa dels seus camps, amb cega fe us demana medicina per remeiar la lepra del pecat.

Digneu-vos...

Doneu-nos constantment força i coratge per caminà en aquest abís pregon, per derrotar l'encabritat onatge, el ronc bramul i escuma vil del món. Serem amb vostre ajut roca marina contra els embats esquerps de l'urc dam- [nat.

Digneu-vos...

Davant de Vós, infants, vells i donzelles, desgranin precís i cants hivern i estiu, com el salmeig d'un viu raïm d'abelles que al vostre altar vulguessin fer llur niu. Calmeu aquesta febre que calcina el nostre cor amb set d'odi i maldat.

Digneu-vos...

Feu aquest poble vostre, que us aclama, auster i sant i un niu d'anhels divina, on covi sempre la fecunda flama d'una fe fonda com les rels dels pins, i forta com la soca de l'alzina que venç l'enfollonida tempestat.

Digneu-vos...

El seny, la fe i costums dels nostres pares a cada llar perennement serveu, i tempereu del goig les hores clares amb una mica d'ombradiu de creu; i quan el cos lassat vingui en ruïna a l'esplendor immortal feu-nos costat.

Digneu-vos...

Puix tot el poble avui, pregant, s'inclina davant la vostra imatge amb pietat, digneu-vos beneir La Coromina, gloriosíssim sant Ramon Nonat.

Text: Dr. Josep-Maria Guix Farreras

Música: Lluís Figuls Gras

Musical score for the hymn, featuring a treble clef, 3/4 time signature, and a key signature of one flat (F major/D minor). The lyrics are written below the notes.

Puix tot el po-ble a-vui, pre-gant, s'in-cli-na davant la vos-tra imatge amb pie-tat, Dig-neu-vos be-ne-ir La
Co-ro-mi-na glo-ri-o-si-sim sant Ra-mon No-nat Quan s'a-bo-ca-va l'al-ba en-ri-o-la-da
dar-re-ra l'al-ta se-rra d'o-ri-ent can-ta-va la cam-pa-na l'a-ri-ba-da de Sant Ra-mon la festa amb drincs
d'ar-gent. El ro-si-nyol amb u-na veu molt fi-na s'hi ent-relli-ga-va tot a-ue-le-rat Dig-neu-vos...

a Coromina, agregat a Cardona, obtingué tenir església el 1371, en la capella de sant Antoni Abat, que era el titular. Esmenta mossèn Joan Serra i Vilaró, en la seva «Història de Cardona», Llibre I, fent esment d'una devoció existent el 1376, a sant Pelegrí i sant Onofre. Testimoni d'això està en uns goigs trobats dedicats al sant, de l'any 1845, que encapçalats diuen: *Goigs al gloriós sant Pelegrí, Relíquia del qual se venera en la Capella de la Iglésia de Sant Antoni Abat en La Coromina; terme y veynât de Cardona. Any 1845.*

La devoció a sant Ramon, fou instaurada el 1896, quan fou elevada a Parròquia, per l'Il·l. Dr. Ramon Riu Cabanas, bisbe de Solsona, fent el trasllat de la imatge que hi havia a la capella del Castell.

L'Himne al sant fou dictat el 1951, per mossèn Josep Guix Farreras, actual bisbe auxiliar de l'Arquebisbat de Barcelona, on ell havia estat batejat, i musicat per altre fill de La Coromina, Lluís Fíguls.

Aquesta església té dues capelles col·laterals dedicades a sant Onofre, a la part de l'Evangeli, i la de sant Pelegrí al costat de l'Epístola, ambdues fundades per fills il·lustres dels que ha infantat la vila de Cardona. La primera fou fundada vers el 1500 per Joan Calvet — se suposa seria de la família seva l'escultor d'aquest cognom — abat que fou de la Reial de Perpinyà, segons consta, al Missal que ell féu ofrena a la seva capella. Aquest missal integra el Museu de Solsona, en el que es conserva notícia d'un document segons el qual, el 12 de desembre de 1635, amb el sòlid despatx: «el doctor Agustí López Fernández, prevere, oficial y V. General pel reverendíssim bisbe de Barcelona, per raó que el reverent Joan Calvet q.º Abat de Santa Maria de la Real Vila de Perpinyà, i canonge de la Seu de Barcelona, en son últim testament fundés una pia causa, per minyones maridar de son llinatge i elegís administradors d'aquella al Cònsul en cap o primer de la vila de Cardona i a l'hereu possessor de la casa Calvet de La Coromina de Cardona, com fos del cognom Calvet, i en cas que dita casa fos venuda a persona estranya, ordena que en lloc de dit hereu, fos administrador el rector de dita vila de Cardona que per temps serà i en sa absència, son vicari perxò possent dita casa de Calvet persona estranya, posa i assenyala al dit rector per administrador de dita causa pia.»

MISCEL·LÀNIA

Les dites populars, no deixen mai de reflexar, encara que sigui càusticament a llurs consemblants, al·ludint als feligresos de La Coromina, féu néixer aquesta corrandà: *Gloriós sant Pelegrí, gardeu-nos de prendre mal - en l'areny, i pel camí, quan anem a prendre sal.*

